

[Tove Nielsen.]

inden for det samme arbejdsfelt, som vi er enige om at der skal uddannes færre til.

Jeg er godt klar over, at ministeren ønsker forsøg, måske endda mange forsøg og forskelligartede forsøg, inden for uddannelsessektoren, og det er heller ikke sådan, at venstre tager afstand fra forsøg, for naturligvis kan man have behov for på visse områder at forsøge at gå nye veje, men her drejer det sig som sagt ikke blot om et forsøg. Det drejer sig også om at kunne skaffe arbejde til de færdiguddannede, og det drejer sig om, at vi på en forsvarlig måde må have lov til her i folketinget at bearbejde den uddannelse, der her er tale om på Det nødvendige Seminarium.

Vi mener, det er forkert, om det skulle være sådan, at man ved at rive en forsøgsuddannelse ud af den uddannelsesmæssige helhed skal prioritere forsøg så højt, at det bliver på bekostning af traditionelt opbyggede uddannelser, men de forskellige uddannelsesgrene kan naturligvis lære noget af hinanden, og derfor har vi netop også behov for at bearbejde hele området. Vi ønsker som sagt at ansøge og behandle læreruddannelsen under ét.

Efter finanslovaftstemningen har der jo været rimelig tid og endda rigelig tid for ministeren til at fremsende det nødvendige aktstykke til finansudvalget. Det er blot ikke sket, i hvert fald ikke i rigelig god tid. Nu er aktstykket fremkommet, desværre på et meget sent tidspunkt, og det vil vi meget stærkt beklage. Det finder vi er ganske utilfredsstillende, fordi det bevirker, at man ikke på en virkelig forsvarlig måde har mulighed for at bearbejde de problemer, der ligger i den uddannelse, der foregår på Det nødvendige Seminarium.

Nu forlyder det ganske vist, at et flertal i folketinget alligevel har besluttet sig til ikke at nægte, at dette forslag skal gå over i undervisningsudvalget. Jeg vil da lykønske de partier med det. Det er godt, de er kommet til fornuft. Det ville have været en umådelig farlig vej at betræde. Om man kan lide et forslag eller ej har ikke noget med det at gøre at nægte det overgang. Jeg ville på folkestyrets vegne have beklaget dybt, om man havde fastholdt den beslutning, der har foreligget om at nægte et forslag overgang til udvalgsbehandling. Nu sker det altså

også, og vi må så håbe, at det vil lykkes os på den meget, meget korte tid, der er os beskåret. Det er jo heller ikke os, der har ønsket, at det skal skubbes en uge længere frem til en af de sidste dage i folketingets arbejdsuge.

Vi er jo nødsaget til at have et virkeligt grundlag at vurdere de forskellige ting på, og vi er nødsaget til at have et alsidigt grundlag at vurdere de forskellige ting på.

Hr. Lysholt Hansen kom med nogle hårde bemærkninger angående de udtalelser, der i aftes var kommet i radioen fra seminarielærer Troels Johansen fra Herning seminarium. Han har fungeret som censor ved eksamen på Det nødvendige Seminarium.

I dag har der yderligere været en udsendelse i regionalradioen på min hjemegn, og jeg er blevet orienteret om, hvad der i denne udsendelse er blevet sagt. Det var jo sådan i går, at såvel Amdi Petersen fra Det nødvendige Seminarium som ministeren sagde, at de ikke havde noget kendskab til, at hr. Troels Johansen havde indgivet klage angående eksaminationen. I dag har man i regionalradioen fået at vide, at den 9. april har hr. Troels Johansen indsendt en klage til ministeriet, og denne klage ligger i samme kuvert som karaktererne, og vel at mærke også karakterer, som giver et noget mere nuanceret indblik, hvad der nok også passer bedre med lærerstudierende i det hele taget, end at alt bare er såre godt og rosenrødt.

Jeg vil gerne spørge, hvordan det kan gå til, at ministeren kan meddele, at hun ikke har kendskab til, at der er blevet klaget over eksaminationen, eftersom skrivelsen altså er afsendt den 9. april. Hvis ministeren overhovedet ikke kender noget til denne klage, vil jeg gerne bede ministeren om at sørge for, at udvalget får denne klage at se, for skal vi have mulighed for virkelig at vurdere det, vi her arbejder med, på en seriøs måde, skal vi kende både plusser og minusser.

Jeg har selv fungeret i flere år som praktiklærer. Jeg ved, at der blandt almindelige lærerstudierende er dygtige praktikelever. Der er også nogle, der ikke er alt for gode. Der endda nogle, der er dårlige. Det ville egentlig også have været rart, om de udtalelser, vi har fået angående de lærerstudierende, der har været ude i praktik, havde